

Сучасна компаративістика

Завдання вибіркового блоку спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як: осмислювати стандарти прав людини, викладені в основних міжнародних правових актах; знати особливості та межі законного обмеження державою прав людини; знати та обґрунтовувати обов'язки держави у сфері прав людини; знати найважливіші принципи практики основних міжнародних судових установ, які захищають міжнародні стандарти прав людини.

Міжнародні стандарти прав людини

Під час вивчення навчальної дисципліни магістри комплексно досліджують зміст основних міжнародних стандартів прав людини, які містяться у: Статуті ООН (1945), Загальній декларації прав людини (1948), Міжнародному пакті про громадянські та політичні права (1966), Міжнародному пакті про економічні, соціальні та культурні права (1966), Європейській конвенції про захист прав людини та основоположних свобод з протоколами (1950), Європейському соціальному стандарті (1961), Заключному акті Наради з питань безпеки та співробітництва в Європі (1975), Підсумковому документі Віденської зустрічі представників держав – учасниць Наради з питань безпеки та співробітництва в Європі (1989), Документі Копенгагенської наради – конференції з людського виміру НБСЄ (1990), Віденській декларації та Програмі дій, схвалених на Всесвітній конференції з прав людини (1993).

Завдання дисципліни спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як: осмислювати стандарти прав людини, викладені в основних міжнародних правових актах; знати особливості та межі законного обмеження державою прав людини; знати та обґрунтовувати обов'язки держави у сфері прав людини; знати найважливіші принципи практики основних міжнародних судових установ, які захищають міжнародні стандарти прав людини.

Теоретичні основи компаративістики

дисципліна зорієнтована на вивчення загальних засад юридичної компаративістики (історія становлення, характеристика природи, цілей, об'єктів і методів порівняння), а також історії розвитку правових систем, дослідження особливостей сучасних правових систем, їх видів, структури, класифікації та типологізації, поділ їх на правові сім'ї; особливості взаємодії національних і наднаціональних правових систем; з'ясування природи змішаних правових систем; вивчення форм взаємовпливу правових систем в сучасних умовах міждержавного взаємодії; виявлення загального та особливого в правовому регулюванні суспільних відносин в різних правових системах, особлива увага приділяється проблемам правового плюралізму, межах запозичення правових традицій і правових конструкцій.

Соціальні стандарти в європейському праві

Завдання дисципліни спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як: осмислювати стандарти прав людини, викладені в основних міжнародних правових актах; знати особливості та межі законного обмеження державою прав людини; знати та обґрунтовувати обов'язки держави у сфері прав людини; знати найважливіші принципи практики основних міжнародних судових установ, які захищають міжнародні стандарти прав людини.

Порівняльне прецедентне право

Дисципліна ознайомлює з тенденціями та загальними закономірностями розвитку правових інститутів в межах окремих правових сімей і ставить за мету підготувати студентів до майбутньої юридичної діяльності в сучасних умовах глобалізації та взаємопроникнення світової економіки, політики, права та інших соціальних реалій. Вивчаються основні теоретичні поняття та характерні інститути окремих правових сімей, еволюція окремих правових інститутів та галузей в правових сім'ях, їх вплив на розвиток

аналогічних інститутів у інших сім'ях.

Сучасні проблеми моделювання інститутів влади

визначено поняття та ознаки владних відносин;

- з'ясовано особливості держави як основного суб'єкта влади;
- визначено фактори, що впливають на формування меж державної влади;
- органи держави як суб'єкт владних відносин;
- з'ясовано співвідношення державної влади та місцевого самоврядування;
- визначено роль інститутів громадянського суспільства у реалізації владних рішень;
- виокремлено основні аспекти законодавчого забезпечення лобістської діяльності.

Нормотворча практика країн Євросоюзу

Збалансованість правотворчої діяльності та право реалізації, високий рівень їх узгодженості є передумовою результативності творення права, основою його подальшої дії. Тому вивчення питань практики нормотворчості має важливе значення, оскільки потенційно націлене на формування у здобувачів вищої освіти широкого кола загальних та спеціальних компетентностей.

Посилює теоретичну та практичну витребуваність опанування навчальної дисципліни «Нормотворча практика країн ЄС» можливість ознайомитись з досвідом нормотворчої діяльності країн Європейського Союзу, що дозволить врахувати позитивний досвід відповідних країн для вдосконалення практики нормотворчості в Україні. Навчальна дисципліна націлена на отримання студентами знань про основи правового забезпечення нормотворчої практики в країнах ЄС, статусу суб'єктів нормотворчості, системи актів нормотворчості, процедур нормотворчості тощо. Навчальна дисципліна передбачає необхідність вироблення у студентів навичок нормотворчої практики з урахуванням досвіду європейського нормотворення, практики застосування правил юридичної техніки. Поряд із глибоким теоретичним вивченням досвіду країн ЄС в сфері нормотворчості студенти мають змогу засвоїти практичні та методологічні основи нормотворчості, правові засади її уніфікації та гармонізації в межах країн ЄС.

Конституційне порівняльне право держав-членів ЄС

Навчальна дисципліна «Конституційно-порівняльне право країн ЄС» передбачає осмислення феномену «конституція» в умовах інтеграційних процесів, що відбуваються в сучасній Європі; у розкритті детермінант та змісту конституційних перетворень у державах-членах ЄС у процесі їхньої інтеграції до Європейського Союзу; опанування порівняльно-правового метода юридичних досліджень; пізнання місії порівняльного правознавства в удосконаленні конституцій держав-членів ЄС; набутті знань зі сфери конституційно-правового регулювання в державах-членах ЄС для удосконалення конституційного законодавства України. Дисципліна націлена на виконання завдань щодо узагальнення європейського досвіду конституціоналізму через з'ясування специфіки кожної держави-члена Європейського Союзу, демонстрації їхнього розмаїття, визначені конституційними доктринами як національного права, так і наднаціонального права ЄС. Програма створена таким чином, щоб показати спільне та відмінне не лише в нормах та положеннях конституцій держав-членів ЄС, а й у процесі історично-правової еволюції конституціоналізму в названих країнах.

Порівняльне муніципальне право

Вивчення дисципліни націлена на з'ясування статусу муніципального права як галузі; концептуальних засад місцевого самоврядування в Україні; форм безпосередньої участі громадян у здійсненні місцевого самоврядування; сучасної системи самоврядування управління, його матеріально-фінансової основи; гарантій та захисту місцевого самоврядування в аспекті порівняльної характеристики.

Історичні аспекти систематизації права в Європі

Мета навчальної дисципліни спрямована на засвоєння глибоких і тривалих знань студентами про закономірності історичного процесу систематизації права в європейських державах зміни його принципів та форм, ролі і місця у визначенні історико-правові періоди для підготовки висококваліфікованих спеціалістів-юристів взагалі та професійних науковців у сфері нормотворчості зокрема, формуванню в них передової

правової культури використовуючи досвід кодифікації насамперед передових держав - членів Європейського Союзу (Франції, Німеччини, Австрії тощо).

Завданнями навчальної дисципліни є вироблення у студентів погляду на систематизацію права як на динамічний соціальний процес, усвідомлення закономірності історії розвитку правових відносин, що спонукали підготовці проектів нових кодексів, введення їх в дію та практичне застосування в державах Європи – їх структуру, загальний зміст та історико-правове значення. Надання студентам знань про спільні та відмінні риси систематизації права та законодавства, а саме: в античну добу європейської історії права; в період європейського середньовіччя еволюції права; за часів розвитку права нового часу в державах Європи; в новітній модерновий період подальшого удосконалення права в Європі та світі.

Складовими предмету дослідження та вивчення навчальної дисципліни «Історичні аспекти систематизації права в Європі» є: 1. Теоретико-правове поняття систематизації права; 2. Історико-правові погляди на причини та цілі систематизації права; 3. Перші систематизації стародавнього права в світі; 4. Початок систематизації права у Стародавніх Греції та Римі VI ст. до н. е. – V ст. н. е.; 5. Кодифікація права у Візантійській імперії VI ст. та її значення; 6. Особливості систематизації права в середньовічних європейських державах VI – XVII ст.ст.; 7. Вищі досягнення кодифікації права кінця XVIII – XIX ст.ст. в державах Європи; 8. Історико-правові наслідки кодифікації, декодифікації та рекодифікації законодавства в Європі протягом XX ст.; 9. Основні етапи еволюції систематизації права в Україні XI – XX ст.ст та їх результати; 10. Прогнозовані напрямки подальшого розвитку різних форм систематизації права в сучасному світі.

Основою вивчення еволюції систематизації права в Європі є різноманітні історичні та чинні джерела права, найбільш важлива роль серед яких належить правовим пам'яткам та діючим актам законодавства. Дана дисципліна для студентів має не тільки освітнє, але й практичне та наукове значення, оскільки допомагає використати досягнення юриспруденції в своїй професійній діяльності, закладає основу їх дослідницької роботи.

Історія європейської юстиції

Мета дисципліни спрямована на засвоєння глибоких та тривалих знань про природу становлення феноменального інституту юстиції у європейських державах, загальних закономірностях його функціонування з стародавніх часів і до сьогодення, включаючи перш за все порівняльне дослідження структури органів, установ та підрозділів юстиції, їх повноваження та взаємодію з системами законодавчої і виконавчої влад на різних етапах розвитку держав європейської цивілізації для підготовки висококваліфікованих спеціалістів органів правосуддя в умовах широкої асоціації України з державами-членами Європейського Союзу.

Завданнями навчальної дисципліни є вироблення у студентів погляду на юстицію як на динамічний соціальний організм, усвідомлення закономірності історії розвитку правових відносин, що виникали в процесі утворення і діяльності органів та установ юстиції у правових системах європейських держав - їх сутність, завдання, принципи, спільні та відмінні риси, а саме: поетапне формування судової влади та судової системи; особливості проведення судових реформ; еволюція прокуратури, адвокатури, нотаріату, альтернативних органів правосуддя в європейських державах; особливості генезису органів правосуддя в Україні; історія становлення міжнародних органів юстиції.

Складовими предмету дослідження та вивчення навчальної дисципліни «Історія європейської юстиції» є: 1. Теоретико-правове поняття юстиції; 2. Становлення організації правосуддя в європейських державах античної доби; 3. Органи правосуддя в системі влади європейських середньовічних держав; 4. Еволюція органів судової влади в епоху громадянського суспільства держав Європи XVIII – поч. XX ст.ст.; 5. Роль і місце судових органів юстиції в механізмі держав новітнього періоду історії Європи; 6. Генезис інституту прокуратури в державах європейської цивілізації; 7. Порівняння становлення та розвитку адвокатури в європейських державах; 8. Порівняльний аналіз виникнення та трансформації нотаріату в історичному розвитку держав Європи; 9. Правова традиція

організації судової влади в Україні; 10. Розвиток в системі судових органів юстиції європейських держав альтернативного правосуддя; 11. Порівняльно-правовий аналіз формування загальноєвропейських та всесвітніх органів судової юстиції ХХ – початку ХХІ ст.ст.

Основою вивчення історії правосуддя є різноманітні історичні та сучасні джерела права, найбільш важлива роль серед яких належить правовим пам'яткам та чинним актам законодавства. Дана дисципліна для студентів має не тільки освітнє, але й практичне та наукове значення, оскільки допомагає використати досягнення юриспруденції в своїй професійній діяльності, закладає основу їх правової культури.

Правова інтеграція в контексті взаємодії правових систем

«Правова інтеграція в контексті взаємодії правових систем» - дисципліна вибіркового блоку «Сучасна компаративістика», яка належить до переліку навчальних дисциплін вільного вибору студента, розрахована на вивчення студентами денної форми навчання за ОР «Магістр» «Право» особливостей процесу правової інтеграції в механізмі взаємодії правових системах.

Особливістю дисципліни «Правова інтеграція в контексті взаємодії правових систем» є її проблемний та міждисциплінарний характер, вона перебуває у тісному взаємозв'язку з філософією права, теорією права, компаративістикою, економікою та політологією.

Метою дисципліни є формування знань про найважливіші питання проблематики правової інтеграції у ХХ-ХХІ ст., співвідношення інтеграції та інтернаціоналізації, правової, політичної та економічної інтеграції; розвиток уявлень про форми взаємодії правових систем, про особливості правової інтеграції в ЄС, правової інтеграції України з ЄС; розвиток практичних умінь і навиків юридичного аналізу, порівняння, інтерпретації та аргументування.

Навчальна дисципліна комплексно знайомить студентів з проблемою взаємозв'язку права, політики та економіки у механізмі взаємодії правових систем. У навчальному курсі пропонується аналіз та співвідношення понять «інтеграція», «акультурація», «апроксимація» та «конвергенція», сучасних підходів до аналізу та розуміння правової інтеграції у механізмі взаємодії правових систем.

Завдання дисципліни спрямовані на досягнення студентами таких компетентностей як: осмислювати проблематику правової інтеграції в контексті сучасних позитивістських та неопозитивістських теорій права; виявляти зв'язок між правовою та політичною інтеграцією, правовою та економічною інтеграцією; аналізувати та критично оцінювати моделі правової інтеграції в ЄС.